

Της Κυριάκης Χατζηζήση

25 ΜΑΡ. 1997

Ερμηνευτής γνωστών και επιτυχημένων τραγουδιών. Συνεργάτης του Θεοδωράκη, του Νικολόπουλου, του Μαχαιρίτσα, του Τσακνή και άλλων. Με έξι δίσκους, ήδη, στο ενεργητικό του. Ο Πέτρος Γαϊτάνος, θρησκευόμενος, με απέραντη πίστη και αγάπη, ξεχωρίζει, στην εποχή των κοινότοπων δηλώσεων, με την αναπάντεχη τοποθέτηση του και τη μοναδική ερμηνεία του.

Πέτρος Γαϊτάνος Πίστη στην αγάπη

Η σχέση του με την ουσία του λόγου του Θεού είναι τόσο ισχυρή, που βα μπορούσε ακούγοντάς τον ακόμη και ο πιο αυνειδητοποιημένος όπιστος, ν' αναρωτηθεί μήπως έχει αποφρούψει ό, τι βα του πρόσφερε την υπέρτατη ευπυχία. Ο νεαρός Πέτρος Γαϊτάνος ανήκει στις ελάχιστες περιπώσεις ανθρώπων, που εν έτει 1997 και σε μια περίοδο «ασφαλείας» από την έλλειψη πίστης (στην όποια ιδεολογία), διαθέτουν την αξιοθαύμαστη γαλήνη του βαθιά πιστού. Ο ερμηνευτής επιτυχημένων τραγουδιών σαν το «Στο καστρό το παλιό» ή το «Και με παίσουνταν κλάματα», ο τραγουδιστής της «Πολιτείας Δ» του Μίκη Θεοδωράκη, στα 30 του χρόνια, χωρίς να απαριέται τα εγκόμια (και χωρίς να ακοπεύει να το πρεξεί), διαθέτει τη σκέψη του στον λόγο του Θεού. Δηλαδί πως πρασπαθεί να τον μετατρέψει σε καθημερινότητά του, και, παρά το ότι αντιλαμβάνεται πως μπορεί να χαρακτηριστεί από το συνομιλητή του υπερφιλός, ρουμανικός ακόμη και φεύγος δηλώνει: «Αν αγαπάμε το Θεό αγαπάμε τα πάντα. Όταν βρισκόν

κοσσιάτες παππούδες του στην ομορφιά της φύσης της βρετανίας, Ελλάδας, ακούγοντας βυζαντινούς ύμνους και δημοτικά τραγούδια, δεν απέχει καθόλου από τη συντίθεση της γενέσης του. «Λειτουργώ όπως όλοι οι νέοι της εποχής μου. Δεν έχω παρωπίδες, ούτε είμαι μοναχικός ή απομονωμένος. Είμαι αυχνά γαλήνιος, αλλά υπόφορος και πολλές φορές, κυρίως στη δουλειά, που χάνω την πρεμία μου. Προσποθώ ν' απολλαγώ από μικρότητες και να γίνω ένας άνθρωπος που βα προσφέρει αγάπη, αλλά αυχνά καταλαμβάνομαι από εγωισμούς. Δεν ιώθω ραμαντικός, ούτε ξέρω αν είμαι συνεργοπόλος. Απλώς στον λόγο του Θεού αισθάνομαι πληρότητα και ευπυχία. Και στα κάτω κάτω, μπορεί να

Με απώτερό στόχο (σε επαγγελματικό επίπεδο) να μεταφέρει σε όσους περισσότερους λαόυς μπορέσει το θειό λόγο μέσα από τη βυζαντινή μουσική, αλλά και την ελληνική παραδοσιακή μουσική, αισθάνεται ικανοποιημένος που ο κόσμος των έχει αγκαλώσει. Παρά το ότι δεν του αρέσει να λέει μεγάλες κουβέντες τολμά να ξεστομίσει πως βλαφερούς για

«Λειτουργώ όπως όλοι οι νέοι της εποχής μου. Δεν έχω παρωπίδες, ούτε είμαι μοναχικός ή απομονωμένος».

στη φύση και αντικρίζω πηγιν ομορφιά και πηγιν αρμονία της και γνωρίζω πως δίλα αυτά είναι δημιουργήμα του Θεού, τότε μόνο μπορώ να σες εργάζησα τη βαθιά μου πιστη, το γιατί πιστεύω πως αν αναπάς το Θεό αγαπάς τα πάντα».

Ακούγοντας κανεὶς τέτοιου είδους εκφράσεις, βα μπορούσε πολὺ εύκολα να αποκαλέσει τον Πέτρο Γαϊτάνο ακόμη και βρακαλήτη. Αυτός ο ξανθός, λεπτός νεός, όμως, που γεννήθηκε σε ένα χωρίο της Δράμας και μεγάλωσε με τους γονείς και τους Μ-

έμαι στον... κόσμο μου, αλλά μ' αρέσει πολὺ αυτό. Ο τραγουδιστής που έχει συνεργαστεί με τον Γιάννη Σπανό, τον Χρήστο Νικολόπουλο, την Αρλέτα, τον Διανύση Τσακνή, τον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, τον Μίκη Θεοδωράκη, ο ερμηνευτής που έχει τηρή έξι δίσκους στο ενεργητικό του, εκτός από το Θέρο, αγαπά και την τέχνη του: «Το τραγούδι και οι δίσκοι μου με βοηθούν να εκφράζω τις σκέψεις μου για την καθημερινότητα, αλλά και γενικά για τα πάντα γύρω μου».

τα πιστεύω του συμβιβασμούς δεν θα κάνει ποτέ. Αυτό το πλάσμα, που πριν και μετά το Πόσχα θα ψάλει τα Θειά Γέλη σε ναούς των Αθηνών, αλλά και εκτός της πρωτεύουσας, μοιάζει να είναι μακριά από πρότυπα. Έτσι, σταν σαν ένα μικρό παιχνίδι των ρωτάμε: «Αν δεν ήσασταν ο Πέτρος Γαϊτάνος, ποιος θα θέλατε να είστε;», σπαντά. «Θα ήθελα να ήμουν ένας άνθρωπος αειμνός και ταπεινός, που να ζιώσει με όσα λιγότερα γίνεται και να προσφέρει όσα περισσότερα μπορεί». ■